

[Chr. Christensen]

aflægge prøve på det niveau, hvorpå de er undervist.

Man har lige strejft tanken om, at vi ved at fremsætte dette forslag har brudt skolelovsforliget. Jeg vil gerne først sige, at jeg er glad for de røster, der også kom, om at lade det ligge. Vi ønsker ikke at løbe fra et påtaget medansvar, men jeg vil også gerne sige, at når en lov vedtaget på baggrund af indgået forlig giver en udvikling i en negativ retning, der ikke var forudset, så må det være forligspartiernes forpligtelse at ændre loven, så udviklingen kan blive positiv. Det, vi så her kan diskutere, er, om det er en negativ virkning eller ikke.

Vi har under forhandlingerne mellem forligspartierne forgæves søgt at skabe enighed om en ændring af loven på dette punkt. Vi kan ikke og ønsker ikke at ofre børnenes og forældrenes berettigede krav og ønsker om fastholdelse af skolens faglige niveau, og det er baggrunden for, at vi har følt os forpligtede til at fremsætte dette forslag.

Jeg skal måske også uden at være drilsk lige sige til undervisningsministeren, at når undervisningsministeren siger, at man fra socialdemokratisk side – og måske specielt fra undervisningsministerens side – godt kunne tænke sig at fjerne disse prøver, gør man det ikke, for man vil være loyal over for skolelovsforliget. Nu kunne der måske deri ligge en lille snert af, at forslagsstillerne var knap så loyale, men det opfatter jeg da ikke så alvorligt. Men lad mig bare sige, at jeg sidste år blev præsenteret for et forslag til ændring af folkeskoleloven om, at kommunerne nu skulle være pligtige at stille børnehaveklasse til rådighed, og et forslag om skolepasningsordninger uden som forligspartner at have modtaget nogen meddelelse derom eller orientering eller forhandling derom. Jeg vil bede ministeren have forståelse for, at vi også kunne føle, at der her var en situation, hvor man ligesom kunne være nødt til at fremkomme med forslag.

Jeg er meget taknemlig for hr. Ole Vig Jensens klare erklæring om, at vi var gået den vej, man bør gå i en sådan situation, nemlig først at drøfte det med forligspartierne.

Jeg vil også godt sige, at når ministeren gør gældende – og det er jo et helt naturligt og reelt grundlag at stå på, selv om man er i et forlig – at man godt kunne ønske sig prø-

verne afskaffet, så skal jeg med risiko for at få en bemærkning om ikke helt at have den nøjagtige dato for citatet sige, at den gallupundersøgelse, jeg henviste til i et tidligere indlæg her, offentliggjort i Berlingske Tiden- de for ca. 1 års tid siden, viste, at der i socialdemokratiet var 61 pct. for bevarelse af prøver og eksamener, som vi har det nu. Hos de radikale og centrum-demokraterne var tallet 68 pct., hos de konservative, fremskridtspartiet, venstre og kristeligt folkeparti var tallet 74 pct. Hvis vi skulle få den opfattelse, at vi var i overensstemmelse med befolkningens ønsker, dengang vi lavede folkeskolelovsforliget, må vi erkende, at udviklingen er gået i en anden retning, end vi havde forudset. Derfor ville ministerens ønske drømme, hvis de blev opfyldt, altså gå imod befolkningens ønsker, og det havde jeg ikke tænkt mig ministeren kunne finde på, hvori- mod man måske godt kunne nå så langt, at man kunne overveje, hvornår tiden egentlig er inde til, at vi har mod til at sætte os sammen og sige: hør, lille venner, her er altså et problem – skal vi ikke tage fat på det?

Tak til hr. Bundgaard Nielsen for klar tilslutning og for den positive opfordring til de tre øvrige forligspartier. Jeg skal også sige tak til hr. Halvgaard for tilslutning, til hr. Steen Folke for ordene om logikken i forslaget og til hr. Alfred Hansen for tilslutningen. Jeg er meget enig med hr. Alfred Hansen i, at det ikke er fra børnene, vi møder frygten for prøver. Selv til morgen kunne man i Danmarks Radio høre en samtale med børn, der sagde: vi kunne godt tænke os, at vi fik lejlighed til at få nogle prøver. Deri ligger vel ønsket om at kunne dokumentere det, man havde lavet. Jeg tror, det er uhyre vigtigt for det enkelte menneske, at man får lov til det, og jeg tror, det vil give inspiration i den daglige skoledag, hvilket nok kunne løse nogle af de problemer, vi tidligere på eftermiddagen diskuterede så stærkt.

Det er interessant at se centrum-demokraternes forslag, og det er da også rigtigt, som en tidligere ordfører har været inde på, at disse tre lovforslag i forbindelse med debatten kunne tyde på, at det, jeg sagde før om at sætte sig sammen for at vurdere, om tidspunktet nu er inde til en ajourføring af folkeskoleloven, er rykket betydelig nærmere. CD foreslår tysk obligatorisk i 7.-9. klasse, og at latin gennemføres. Endvidere inddrager